

Markó Béla

Jelek az Égei-tengeren

Csillag parázslik ott fent. Vagy talán
egy repülőgép távolodik lassan?
Fontos-e ez? Fénylik, de láthatatlan,
hogy mit szed szét hatalmas asztalán,

és mit rak össze a mindenható,
aki ugyancsak tűz. Ugyancsak lángol.
Mégsem mutat meg semmit sem magából.
Elképzelhetem. Semmi sem való,

csak jel, csak szó, csak villanás, csak hullám.
Csak következmény. Kagylótörmeléken
kialvó tajték. Romlatlan egészben

rejtőzködő romok. Képlékeny gyurmán
rugalmas gyermekkéz. Ennyi az Isten.
S csak rengeti a tengert. Hogy segítsen!

Nea Potidea, 2024. augusztus 12.

Istenek nyoma

Olykor csendben, máskor meg kiabálva
egy-egy sirály fölöttünk elrepül.
Mint akinek ott fent van a hazája,
s ha földre száll, vagy tengerbe merül

egy pillanatra, semmi más, csupán
kíváncsiság, esetleg éhség, szomjúság,
de nem titkos vágy valami után,
ami nincs. Hullámok áttetsző húsát

szétmarcangolni, majd szállni tovább,
úgy tűnik, ennyi. Istenek nyomát
keresni fent a levegőben. Feljebb,

csak feljebb mind? Micsoda tévedés!
Az otthon itt van. Álom. Ébredés.
Sár. Búz. Fent csak sóvárgó esőfelleg.

Nea Potidea, 2024. augusztus 15.

GUŽÁK KLAUDIA munkája

